

pct. årligt, indtil 40 pct. er afskrevet, herefter med 1 pct. årligt af anskaffelsessummen.

For installationer i afskrivningsberettigede bygninger bliver der derimod tale om en langsommere afskrivning, da disse installationer efter den gældende lovs § 23, stk. 1, kan afskrives med indtil 8 pct. årligt, indtil 80 pct. er afskrevet, hvorefter de kan afskrives med indtil 4 pct. årligt af anskaffelsessummen. Da installationer i afskrivningsberettigede bygninger som foran nævnt nu efter den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 1, vil blive behandlet og afskrevet som disse bygninger, kan installationerne i lighed med de afskrivningsberettigede bygninger i medfør af den foreslåede § 17, stk. 1, afskrives med indtil 5 pct. årligt, således at hele anskaffelsessummen kan være afskrevet i løbet af 20 år.

Efter den gældende afskrivningslovs § 23, stk. 2, afskrives installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger med 4 pct. af anskaffelsessummen årligt.

Afskrivningen sker på anskaffelsessummens kontantværdi, dvs. anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi efter regler fastsat af skatteministeren, jf. den foreslåede bestemmelse i § 43 i kapitel VI om almindelige bestemmelser. Reglerne om kontantværdiansættelse er nærmere fastsat i Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 486 af 31. maj 1994.

Afskrivning på grundlag af anskaffelsessummens kontantværdi er i overensstemmelse med de gældende regler for så vidt angår afskrivning på bygninger og installationer i afskrivningsberettigede bygninger, jf. den gældende afskrivningslovs § 19 A og § 23, stk. 1, 1. pkt. Forslaget indebærer imidlertid, at afskrivning på installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger også skal ske på grundlag af anskaffelsessummens kontantværdi. Dette er en nyskabelse i forhold til de gældende regler, men foreslås som et led i harmoniseringen af reglerne og under hensyn til, at afskrivningslovs § 19 A og § 23, stk. 1, 1. pkt. Forslaget indebærer imidlertid, at afskrivning på installationer i ikke-afskrivningsberettigede bygninger ved forslaget forhøjes fra 4 pct. til 5 pct. årligt.

Afskrivningen sker ifølge bestemmelsen på grundlag af anskaffelsessummen for bygningen m.v. Dette indebærer, at prioriteringsomkostninger – herunder kurstab – samt udgift til erhvervelse af byggegrund selv sagt ikke udgør en del af anskaffelsessummen eller en del af forbedringsudgifter, hvorpå der kan afskrives. Dette princip fremgår direkte af den gældende lovs § 29 B men er ved forslaget ikke fundet nødvendigt at medtage i lovteksten.

Til § 18

Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., afskrives udgifter til ombygning eller forbedring særskilt, jf. § 17. Bestemmelsen svarer i det væsentlige til den gældende lovs § 21, stk. 1, og det følger af henvisningen til § 17, at udgifterne afskrives med den afskrivnings-sats, der i øvrigt anvendes for bygninger og installationer. At afskrivningen skal ske særskilt følger dog af den gældende lovs § 25. I øvrigt indeholder det foreslåede 1. pkt. alene en mindre sproglig ændring. Såfremt udgifterne er afholdt i samme indkomstår, kan afskrivning – efter 2. pkt. – dog foretages under ét for de pågældende udgifter. Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 25, stk. 1, 2. og 3. pkt., jf. stk. 2.

Den foreslåede bestemmelses stk. 2 om straksfradrag for ombygnings- og forbedringsudgifter er dels en sammenskrivning af den gældende lovs § 21, stk. 2 - 4, dels visse materielle ændringer i forhold til gældende ret.

Udgifter til ombygning og forbedring kan efter forslaget straksfradrages i det omfang, årets udgift til ombygning, forbedring og – som noget nyt – vedligeholdelse ikke overstiger 5 pct. af afskrivningsgrundlaget for året før det indkomstår, hvori udgiften kan fradrages. Vedligeholdelse skal indgå i den del, der vedrører årets samlede udgift, for at lette administrationen af bestemmelsen. Herved vil visse problemer med sondring mellem udgifter til forbedring og vedligeholdelse kunne undgås. Dette indebærer en vis skærpelse af reglen, da udgifter til f.eks. forbedring i år, hvor der er store vedligeholdelsesudgifter, ikke vil kunne straksafskrives i samme omfang som hidtil. Det er alene den del af vedligeholdelsesudgifterne, der vedrører de afskrivningsberettigede bygninger, der indgår i beregningen.

Efter den gældende lovs § 21, stk. 3, er der to grundlag ved beregning af størrelsen af det maksimale straksfradrag for et indkomstår. Beregningsgrundlaget er afhængigt af, hvornår bygningen er anskaffet. For bygninger anskaffet den 1. januar 1982 eller senere anvendes som beregningsgrundlag afskrivningsgrundlaget for året før det indkomstår, hvori udgiften kan fradrages. Er bygningen anskaffet før denne dato anvendes ejendomsvurderingen. Med lovforslagets § 18, stk. 2, 2. pkt., foreslås det at harmonisere beregningsgrundlaget for alle bygninger, således at der ved beregningen altid benyttes afskrivningsgrundlaget for de afskrivningsberettigede bygninger for året før det indkomstår, hvori udgiften kan fradrages.

Inden for maksimumgrænsen på 5 pct. kan ejeren som hidtil frit vælge, hvor meget af en bygningsinve-